

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

1.nodaļa: Cilvēce rada savu karmu.

154.

Jūs pastāvat uz to, ka “krievu cilvēks drīzāk uztver sintēzi nekā rietumeiropietis, jo nav saaudzis ar savu sīko zemes personu...”. Protams, krievu dvēseles potenciāls ir liels, bet pašreiz šis potenciāls lielāko tiesu ir vēl dziļi noslēpts. Pagaidām mums nākas biežāk saskarties ar tumsonības parādībām un ar briesmīgu “pasēšanos”, šo zemā apziņas līmeņa pirmo pierādījumu, kuram nav nekādas sintēzes ietveres. Neapšaubāmi, ka Ivanā simttūkstošajā ir daudz labu dotību, bet ja viņš laikā sevi neatmodinās, tad mūsu rases glābšanai varēs vispār pārvilkt krustu, un jaunā Naosa šķirsts, kā nevajadzīgs, tiks pamests. Protams, planētas bojāeja ir neaprakstāma, neizteicama nelaime, bet vai tad cilvēce, kura sapņo par sev līdzīgo iznīcināšanu savtīgos nolūkos, ir pelnījusi labāku likteni? Kas viņiem par to, ja attīstība aizkavēsies par miljoniem gadsimteņiem, jo viņu iztēle nesniedzas tālāk par rītdienu?!

155.

Cilvēces atšķirība no Kosmosa un visi cilvēku līdzšinējie mērogi ir ierāvuši tās apziņu haosā. Jā, Jūs pareizi esat izpratuši planētas kritisko stāvokli. Mācības devīgā straume un zīmju sūtīšana notiek sakarā ar draudošajām briesmām, kuru priekšā atrodas cilvēce. Vai tad trauksmes signāls nav dzirdams katrā planētas kustībā? Vai tad neatskan trauksmes visā pastāvošā kustībā? Vai tad neatskan nemiers, katrā līdz ar zemi pazemoto garu kustībā? Ir labāk, ja augonis pārtrūkst, un brūci var aizbērt. Bet strutas ir jāizsauc uz āru, tādēļ Mēs nelietojam puslīdzekļus. Mēs gaidām plašu darbību, un Trauksmes Zvana laikā nedrīkst domāt par lupatām...”. Tāpat Jūs pareizi esat sapratuši rindas no “Bezrobežības”, ka no izplatījuma nākošās ugunīgās enerģijas, nesastopot uz zemes pietiekošā daudzumā vadītāju, kļūst postošas...

156.

Tumšo būtība kļūs acīmredzama, un maz būs to, kas gribēs papildināt viņu leģionus, kas būs pārlicinājušies, kādas drausmas gala rezultātā sagaida tos, kas dzīvo ļaunumā. Viņi spēj dzīvot vienīgi ārdīšanas un sairuma fluīdos, un šādas vielas trūkums tiem sagādā neizsakāmas ciešanas.

Tumšie spēki lien no visām alām, bet arī gaismas uguns kuri iedegas visā izplatījumā. Esiet modri, esiet drosmīgi, laiki ļoti smagi, bet ausma jau atspīdējusi. Augstākā Palīdzība sagatavota, pratīsim to saņemt drosmīgu sirdi, gatavībā, atzinībā un pilnīgā uzticībā.

157.

Jūsu minētais astronoms maldas, domājot, ka katra planēta kļūst par sauli. Pēc ezotēriskās mācības – gluži otrādi. Tieši planēta, pirms tā kļūst par cilvēces mājokli, ir bijusi saule, un vēl agrāk - komēta utt. Tā mēness, atdevis savus vitālos principus Zemei, nekļuva par sauli, bet ir tikai sairstošs ķermenis.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

16.daļa: Planētas likteņi. Cilvēce, tautas karma.

1.nodaļa: Cilvēce rada savu karmu.

158.

Mana sirds uzticas Jūsu sirdij, jo zina, ka Jūs atradīsiet visvajadzīgākos vārdus ir aptumšotām apziņām, ir visiem, kam vajadzīgs savlaicīgs sirsnīgs cildenās piesardzības atgādinājums. Lai ikviena sirds nojauš to neizsakāmo spriegumu, kādā patlaban atrodas Gaismas Hierarhija, apvaldot tumsas spēku izraisīto haosa uzbrukumu. Minētie pašizliedzīgās Sardzes asiņainie sviedri nav metafora vai hiperbola, bet barga īstenība. Tāpēc kāpināsim visu savu prasmi, lai nedarītu smagāku Tā Nastu, Kas stāv nenomaināmā Sardzē.

Patiešām sāp sirds, kad apzinies, cik daudz neizlabojama posta nodara to rokas, kam bija parādīts tik daudz garīga siltuma un redzamās un neredzamās gādības. Bezgala smags kļūst varenās Hierarhijas mūžu darbs, jo neviens no Zemes iemītniekiem nespēj un negrib atskārst trakojošā Armagedona milzu apmērus! Patiesi, redzamās un neredzamās pasaules piedalās šajā kosmiskajā kaujā. Bet tumsoņi zaimo un ņirgājas par cēlajiem Jēdzieniem, kas viņiem varētu noderēt par izdevīgu enkuru trakojošo bargo stihiju vidū. Cilvēce līdzinās kuģiem vētrā, kura stūrmanis un komanda zaudējuši prātu.

158.a.

Ciešanas, ko izraisa tās drausmās katastrofas apzināšanās, kas sagaida mūsu planētu, ja cilvēce neatjēgsies, man ļoti tuvas. Mani pašu jau no agrās bērnības nospiež tuvās katastrofas nojauta. Daudzie sapņi un redzējumi par planētas bojā eju atstājuši apziņā neredzamas pēdas. Tāpat arī neaizmirsīšu tās dienas, jau brieduma gados, kad man tika norādīts mūsu planētas pārbaudījumu galējais termiņš, un parādīta smacējošā absolūtā tumsa. Vairākas dienas pēc šī pārdzīvojuma es atrados smagā nervu satricinājuma stāvoklī. Sacīts: “Retais, nenaslimstot, varējis skatīt šo planētas ienaidnieku (absolūto tumsu)”. Tagad, protams, šausmas un depresija pārvarēta, bet skumjas par šāda galīgā sairuma iespēju paliek.